

אבא

איך נפרדים ממך אבא כשכל-כך אוהבים.

איך מוותרים עליך וסולחים, כשאתה מוותר
ונפשך נכספת לאשה שכל-כך אהבת - לאמא.

איך מכבדים את רצונך לנוח מנוחת עולמים
לצד אמא, כשאיבדת את גופך, את גאוותך
וכוחותיך כלים ואתה מתייסר ומתחנן
לעזרה ולישועה, ואנו נקרעים שתישאר עוד
קצת איתנו ולא תשאירנו לבד.

איך ממשיכים הלאה, בלי אבא שכמוך, הכוח
והתמיכה שלנו ועוגן לספינתנו המתנדנדת
בגלי הים וסערות החיים.

שאבנו את כוחנו מחוס לבך השופע ללא גבול,
תמיד ובאמת היית והתמסרת. באהבתך
ידענו את הדרך ואת הכיוון גם כשהיא קשה
ועקלקלה.

למדנו ממך אבא, להרגיש, לאהוב, לתת
וליצור, ביכולת הנדירה שלך ליצור יש מאין
ולהפוך שממה לגן פורה, בעשר אצבעותיך
ובנפלאות לבך. ואנו נהנים מיצירותיך מעץ,
ברזל, עריסה לתינוק, משחקים, מאכלים
ופרחים שחיממו את ליבנו.

היית יפה בחייך, אמיתי, גלוי ונוגע ללב עד
השנייה האחרונה לחייך, וכך תישאר בלבנו.

תודה לך, אבא, שהתחלקת עמנו בשפע
האינסופי שבך, ועיצבת את דמותנו בהויתך.

איך עוזבים בית חם, אדמה, עץ מכה
שורשים, נופים, חברים, ריחות וטעמים
שקשורים ומחוברים אליכם אמא ואבא וכאן
למקום, ונשארים רק עם זיכרונות ילדות
ובלי הילדות עצמה, ואנו נאלצים בעל כורחנו
להתבגר ולהתגבר.

אנו עומדים פה, משפחה, חברים, שפתחת
שערי לבך בפניהם, ולב נוגע בלב מלווים
אותך, אבא, בדרכך האחרונה.

אוהבים אתכם ומחבקים אתכם - אמא
ואבא.

רותי.